

FEBRUARIE — LUNA DE VÂRF A „DACIADEI” DE IARNĂ

Februarie a însemnat, de la început, luna de vîrf a „Daciadei” de iarnă. Și aceasta pentru că luna lui Făurar a reprezentat, totdeauna, un fel de „toamnă în care se numără bobocii” pentru sezonul

stea de a găzdui o mare sărbătoare sportivă a tineretului: „Cupa a 60-a aniversare a U.T.C.”. Timp de două zile (20 și 21 februarie) vor avea loc finalele pe țară la sanie și schi, la patinaj și biatlon, pre-

Excursiile pe munte, în luna lui Făurar, pe zăpadă mare, au un farmec aparte...
Foto: Emilian CRISTEA

sportului hibernal, o lună a marilor examene, pentru care tineri și vîrstnici s-au pregătit încă din noiembrie, de la primele ninsori.

Nici în acest an tradiția nu va fi infirmată, chiar dacă, pînă acum, covorul de zăpadă care se așterne în fiecare an peste țară s-a restrîns către munte, lăsînd dealurile și cîmpiile neacoperite. Astfel, la 23-24 februarie Predealul va găzdui Dinamoviada la schi fond și alpin — o competiție care nu mai are nevoie de prezentare, datorită frumusețelor ei tradiționale. Mai devreme, între 19 și 21 februarie, Vatra Dornei va fi iarăși ospitalieră pentru finalele pe țară ale „Cupei pionierului” la sanie, în timp ce, nu departe de Miercurea Ciuc, în apropierea cabanei Brădet, un sport al tuturor vîrstelor — am numit orientarea turistică — își va desfășura finalele pe schiuri.

În acest an, în mod deosebit, județul Suceava va avea cin-

cedate, firește, de o amplă participare a tinerilor sportivi la etapele pe asociații și cluburi, pe localități și județe, care se vor înșira pînă la 17 ale lunii. Va fi o splendidă sărbătoare sportivă a tinereții generații.

În ultimele zile ale lunii, la 27 și 28 februarie, Vatra Dornei va fi iarăși teatrul unor ample dispute sportive: reprezentanții fiecărui județ își vor măsura forțele pentru cîștigarea „Cupei U.G.S.R.” la schi fond și alpin.

Dar februarie nu cuprinde doar aceste finale pe țară, precedate de nenumărate concursuri de masă, la toate nivelurile, ci va avea, pe răbojul său, festivaluri ale gheții și zăpezii, cunoscute de-acum în cadrul „Daciadei” de iarnă. Astfel, la Lacul Roșu și pe Grințes, sportivii din județul Neamț vor participa la între-

(Continuare în pag. 2-3)

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVIII — Nr. 10.002

4 PAGINI — 30 BANI

Marti 2 februarie 1982

Victoria handbaliștilor noștri la „Trofeul Spaniei” ne-a bucurat, da...

SĂ NU UITĂM NICI O CLIPĂ: OBIECTIVUL PRIORITAR ESTE CAMPIONATUL MONDIAL!

Remarcabila victorie a selecționatelor masculine de handbal a României în „Trofeul Spaniei” reprezintă — în contextul pregătirilor pentru turneul final al celui de al X-lea campionat al lumii — nu numai un succes de palmares, ci — îndeosebi — concluzia pozitivă a unei verificări în condiții de competiție, efectuată în compania unor echipe de valoare, animate și ele de năzuința unei comportări superioare la C.M. Selecționata noastră, condusă în competiție de antrenorii Lascăr Pană și Cezar Nica, a reușit în întrecerile din localitatea Jerez de la Frontera să treacă peste o ștachetă valorică înaltă, să dovedească temeinicia preparativelor de pînă acum, talentul unora dintre componenții ei, omogenitatea în creștere a întregii echipe. Depășind prima formație a Uniunii Sovietice, confruntîndu-și nivelul valoric în compania uneia dintre echipele care vor evolua în grupa noastră (Cuba) și a alteia pe care o va întâlni în turneul semifinal (Spania),

selecționata României a obținut și un important atu moral, un stimul pe care antrenorii Nicolae Nedef, Lascăr Pană și Cezar Nica, întregul colectiv tehnic, trebuie să-l folosească în așa fel încît să se asigure „tricolorilor” o permanentă creștere a formei sportive, un potențial general superior, o ambiție și mai mare — totul pe fundamentul unei activități de pregătire și mai îndrîjite, al unei dăruiri nedrămuie. Greșala săvîrșită înaintea Jocurilor Olimpice de la Moscova, cînd tot în Spania și cam cu tot atîta vreme înainte se atinsese punctul maximal al formei sportive, dar nu s-au găsit mijloacele adecvate pentru augmentarea sau măcar menținerea ei pînă la ora desfășurării competiției olimpice, trebuie evitată acum, folosită doar prin prisma învățămintelor pe care le-a oferit. S-a muncit bine și cu evident spor pînă acum, dar

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 4-a)

VALOAREA OBLIGĂ!

Am crezut că entuziasmul, fabuloasa victorie a handbaliștilor noștri în partida cu U.R.S.S. de la J.O. din 1980 va rămîne un moment unic prin caracterul său dramatic, prin răsturnarea înregistrată — incredibilă și totuși... real — într-un final în care luaserăm foc și noi, privitorii, în fața televizorului. Nu am fost la Jerez de la Frontera, dar „piesa” de la J.O. s-a repetat, cu aceiași actori, sim-bătă, în Spania, jucătorii noștri învingînd din nou puternica echipă sovietică, după ce au fost conduși, într-un final electrizant!

La asemenea sportivi, speranțele și dorințele noastre sînt — „din vina lor” — mari. Le cerem băieților noștri un nou „bis”, pe măsura harului lor excepțional și a muncii lor exemplare. Un „bis” la finala C.M.! De ce nu?

Marius POPESCU

ANIȘOARA CUȘMIR: „RECORDURILE N-AU VIAȚĂ LUNGĂ ȘI EU VREAU SĂ LE SCURTEZ ZILELE!”

Anișoara Cușmir a încheiat sezonul 1981 cu măgulitorul calificativ — acordat de publicațiile internaționale de atletism — de „marea revelație a săriturii în lungime”. Nimic mai firesc, dacă ne gîndim că în cîteva luni ea a progresat de la 6,53 m la 6,91 m, așezîndu-se, înainte de a implini 20 de ani, în fruntea săritoarelor în lungime de pe continent... Anișoara Cușmir începe sezonul 1982 hotărîtă să dovedească că nu mai este „o mare speranță” a săriturii în lungime, ci — de pe acum „o mare vedetă”. Are aerul unei vedete, „respiră clasă”, fără a

avea gesturi de vedetă. La primul start, simbătă, la „Cupa Steaua”, eleva lui Ion Moroiu a sărit 6,67 m, record perso-

mult. Măcar peste recordul național de sală (n.n. 6,75 m, Vali Ionescu în 1981). Deși nu făcusem nici o săritură la an-

Anișoara Cușmir este felicitată de antrenorul său Ion Moroiu după evoluția din cadrul „Cupei Steaua”. Foto: Dragoș NEAGU

nal de sală și al doilea rezultat românesc indoor dintotdeauna. A avut patru sărituri depășite, una din ele foarte aproape de cubul pe care scrie 7 m. A doua zi, Anișoara spulbera recordul național la 50 m, ducîndu-l la 6,1 sec., la o zecime de recordul european. Și, totuși, e supărată...

— Pentru a fi sinceră, vă spun că speram să sar mai

trenamente în toată săptămîna dinaintea concursului...

— De ce?

— Am periositate. În sala „23 August” coritanul este mai dur decît în ceilalți ani. Am vrut totuși să sar, am nevoie de concursuri, sezonul de sală este

Vladimir MORARU

(Continuare în pag. 2-3)

Turneele nr. 2 ale Diviziei „A” feminine de volei

DINAMO SE MENȚINE NEÎNVINSĂ

În sălile Grupului școlar M.I.U. și Rapid din Capitală și în Sala sporturilor din Constanța au continuat turneele cu nr. 2 ale campionatului primei divizii feminine de volei.

În ziua a doua, competiția frunțașelor (locurile 1-4) a fost deschisă de înfrîngerea dintre două echipe prezente consecvent la ultimele ediții în

lupta pentru titlu — Farul Constanța și C.S.U. Oțelul Galați — și de la care are de așteptat, de data aceasta, să facă o concurență mai serioasă dinamovistelor, campioane de vreo șapte ani. Ambele echipe au evoluat însă la un nivel mediu, cu uimitoare sinuozități. Studentele gălățene în frunte cu Maria Muscă, Georgeta Busuioac Zaharia și Elena Sander au intrat în teren mai decît decise și, după două seturi, păreau că au depășit impasul în care se află, în timp ce Farul conta numai pe două jucătoare, Maria Enache și Gulniza Gelil. Din setul al treilea situația s-a inversat total: gălățencele au căzut fizic și moral, comițînd greșeli de începătoare. Farul a renăscut (alături de cele două jucătoare menționate devenind mai active Marinela Turlea și Maria Stănescu) și a cîștigat cu 3-2 (10-12, 9, 7, 7). Au arbitrat foarte bine: V. Dumitru (București) — N. Georgescu (Ploiești).

În schimb cea de a doua partidă dintre Dinamo și Flacăra roșie București s-a ridicat la nivelul pretențiilor față de divizionarele „A” aflate în plutonul frunțaș. În derbyul turneului al doilea și care și-a

meritat numele au cîștigat dinamovistele cu 3-0 (12, 9, 6) dar felicitări merită ambele formații conduse de Doina Ivănescu și S. Chiriță, din rîndul cărora am remarcat jocul prestat de: Mariana Ionescu, Victoria Niculescu și Victoria Banciu (D), Daniela Drăghici, Lucia Eitz, Simona Enache (F). Bun arbitrajul prestat de: Gh.

Modesto FERRARINI

(Continuare în pag. a 4-a)

MIRCEA LUCESCU LA TELEX...

...Luni, puțin după ora prînzului la București. Chemăm, la telex 30104, hotelul „Siesta” din San Salvador. Este devreme acolo, nu este nici ora 6 dimineața, dar încercăm, totuși: „Por favor, señor Lucescu, allenador de la selección rumana”. „Momentito” — ni se răspunde de la celălalt capăt, apoi, după scurt timp, atît de așteptatul „sintem aici”.

Aflăm că selecționata noastră divizionară și-a început turneul în America Centrală în San Salvador, jucid, duminică, în compania formației țării gazdă, calificată

(Continuare în pag. 2-3)

Să tot fie 3 ani de cînd mi-am înfrînt un vechi coleg de liceu, Inginerul L.P. Lucrează la o întreprindere bucureșteană. Tocmai trecuse de a doua cumpănă a vieții — cum i-a zis Goga semicentenariului de vîrstă.

— Nu mă simt bine, mi-a spus el atunci. M-am cam îngrăsat (era rotund de-a binelea, ceilalți colegi îi luau peste picior din pricina asta), de la o vreme sînt palid la față, mă cam dor picioarele, merg greoi și, auzi tu!, doctorul mi-a găsit 24.

— 24 de ce?
— Tensiune, măi! Și fac tratament, uite ici, a continuat el scoțînd un pumn de pastile din buzunar. Iau cu nemiluita, sînt mereu amețit, nu mai am putere și, ce mai, simt că îmbătrînesc. Mi-am înfrînt colegul zilele trecute. Să nu-l recunosc! Mai înfrî, pentru că nu mai avea burtă! Apoi flîndă în obraji și stăruia o roșeață sănătoasă, se mișca vîd...

— Măi băiete, nu mai am tensiune, mi-a spus el vesel. Am 13 cu 7. Ca un cosmonaut. Nu mă mai dor picioarele, mă simt excelent.

— Ce mare vrăjitor te-a transformat? I-am întrebat eu.

— Chiar așa, un mare vrăjitor: MERSUL PE JOS! Nu te uita nu știu cum la mine, că așa-ta adevărul. Merg pe jos la serviciu și vin acasă pe jos. Dimineața fac gimnastică 10 minute și mai fac și peste zi. După-amiaza merg lăsași pe jos, doi-trei kilometri. (Înainte vreme, îmi făceam slesta... dormind). Acum, uite, am dat burta jos, mîșine cumpătat. Ascultă-mă: lasă naibii mașina, mergi pe jos, fă mișcare că altfel te mîșină rugina! Zicînd acestea, s-a uitat compătimitor la mine...

Sever NORAN

DE LA 24 LA 13...